

ଧରତ୍ରୀ

DHARITRI

ରାୟଗଡ଼ା, ଶନିବାର, ମେ ୧୫/୨୦୨୧ (୧୨ ପୃଷ୍ଠା)

Rayagada, Saturday, May 15/2021

୧୧ଶ ଭାଗ ୯୬ ସଂଖ୍ୟା

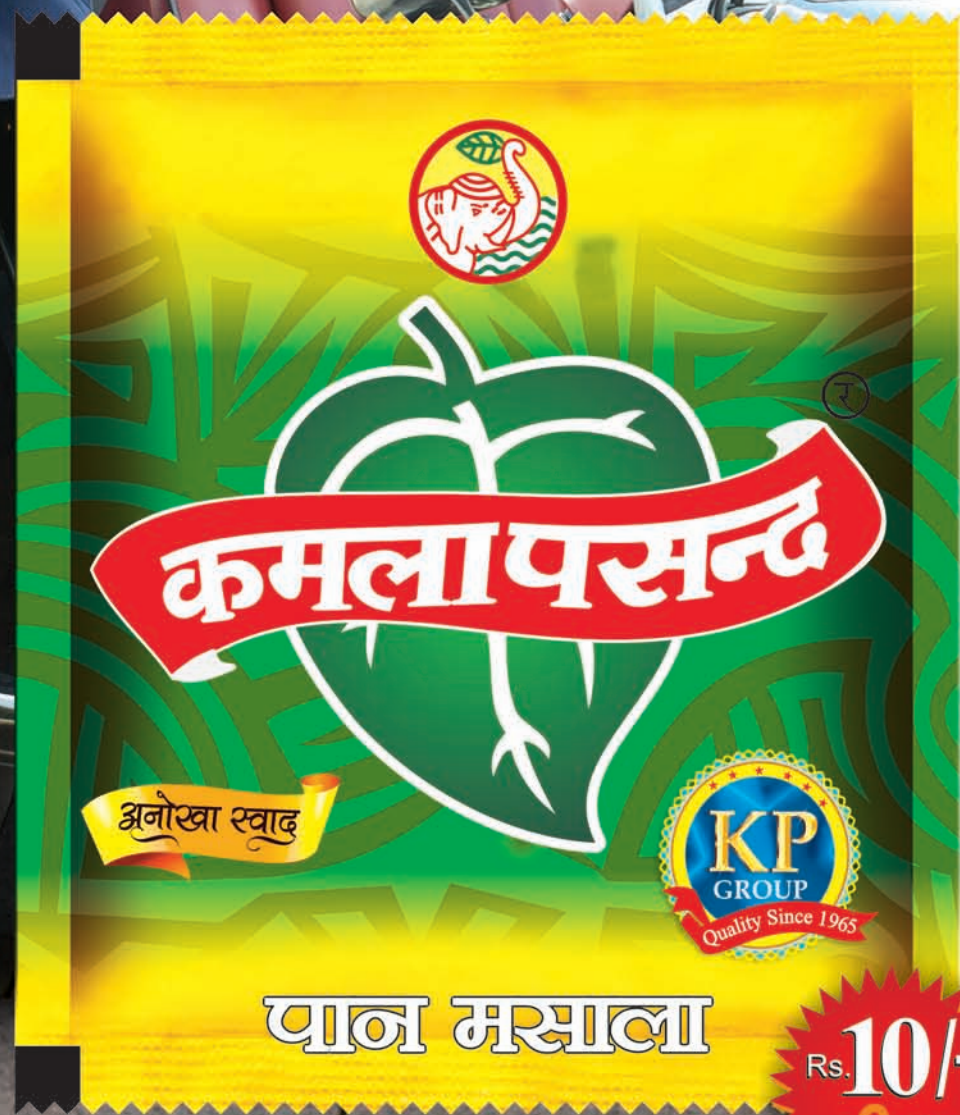
www.orissakhabar.com/www.dharitri.com | Printed at Bhubaneswar, Sambalpur, Angul and Rayagada

ମୂଲ୍ୟ ₹ ୫୮/-

KAMLA PASAND

ନିଆରା ସ୍ୱାଦ

Watch at: |

ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ପାନ କିମ୍ବା ପାନ ମସଲା ଛେପ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
କରୋନା ମହାମାରୀରୁ ବଞ୍ଚନ୍ତୁ ।
କମଲା ପସନ୍ଦ ପାନ ମସଲା ଦ୍ୱାରା ଜନହିତରେ ଜାରି ।

ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ । 0% ଚମାଖୁ ଓ ଅତିରିକ୍ତ ନିକୋଟିନ୍ ନାହିଁ ।
 ପାନ ମସଲା ଗୋବାଇବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ଅଟେ ।

Safal

PAN MASALA

କିଛି ଅତୁଲ୍ୟ ସ୍ୱାଦ!

ଟାଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିହୁଏ ନାହିଁ

ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ପାନ କିମ୍ବା ପାନ ମସଲା ଛେପ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
କରୋନା ମହାମାରୀରୁ ବଞ୍ଚନ୍ତୁ ।
ସଫଳ ପାନ ମସଲା ଦ୍ୱାରା ଜନହିତରେ ଜାରି ।

କଳିତା

ଅକ୍ଷୟତୃତୀୟା

ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ପବିତ୍ର ଧରାରେ ସୁନାର ଫସଲ ଫଳେ ଖରା ବର୍ଷା ଶୀତେ କୃଷକ ଭାଇର ଅତି ପରିଶ୍ରମ ବଳେ। ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା ପବିତ୍ର ଦିବସେ ସରାଗରେ ଚାଷୀ ନେଇ ଚାଷ ଅନୁକୂଳ କରେ କ୍ଷେତେ ତା'ର ଅକ୍ଷି ମୁଁ ବୁଣି ଦେଲି। ବଡ଼ ଭୋଅରୁ ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ଦୀପ ଧୂପ ପୂଜା ଧରି କ୍ଷେତକୁ ଯାଏ ସେ ବରଷକ ପାଇଁ ଭରସାକୁ ହୁଏ ଧରି। କ୍ଷେତରେ ପହଞ୍ଚି ହିତର ମୁଖରେ ଦୀପ ଧୂପ ଭୋଗ ଦେଇ ଅନୁଶୀଳନ ପୂଜା କରିଥାଏ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ। କୃଷକ ହସିଲେ ହସିବ ବୁନିଆ ଅନବାତା ପରା ସିଏ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ରଖେ ସେ ଜୀବନ ତା' ପରି ହୋଇବ କିଏ।

ଲଗାଅ ପ୍ରଭୁର ଗଛ, ପାଣି ଦେଇ ମୂଳେ ଯତନ କଲେ ଚାରିଆଡ଼ ହେବ ସ୍ୱଳ୍ପ। ମଣିଷ ସମାଜ ଆଉ ଗଛବୃକ୍ଷ ଅଜ୍ଞାନୀ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ରୂପ କୁନି ହାତେ ସବୁଜିମା ଭରୁ ହସୁଆଉ ଏ ଜଗତ।

- ପୁଷ୍ପଲତା ମହାନ୍ତି
୭୧/୪, ବିଜେଟି ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପାଖେ ଥିବୁ ମୋର ମିତ୍ର

ପଢ଼ିଦେଲେ ଗୋଟେ ଧରିମୋର ହାତେ ଦୁଃଖ ଯାଏ ସବୁ ସରି, ବନ୍ଧୁତ୍ୱିଏ ସାଜି ଅଛୁ ମୋର ପାଖେ କିଏ ହେବ ତୋର ସରି। ତୋ ଦେହର ଛତି ଛପା ଅକ୍ଷର ଯେ ସଜ ପୂଜି ପରି ଦିଶେ, ତୋ ଦେହର ପାଠ ମନେ ରଖୁଦେଲେ ଫିକ୍ ଫିକ୍ ହୋଇ ହସେ। ସଜେଇ ସାଇତି ରଖିବି ପାଖରେ ଝାଡ଼ି ଧୁଳି, ମଳି ବାଲି ଅତି ଦରକାରୀ ସବୁଠାରେ ଲୋଡ଼ା ହେଉଛୁ ତୁ ଆଜିକାଲି। ପାଖେ ଥିବୁ ମୋର ମିତ୍ରତ୍ୱିଏ ହୋଇ ଜୀବନର ଶେଷ ଯାଏ, ଛାଡ଼ିରେ ଧରି ମୁଁ ପଢ଼ୁଥିବି ପାଠ ତୋତେ ଭାରି ଭଲ ପାଏ।

-ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ
ଜୁଞ୍ଜର, ସଙ୍ଗଳାଇ, ପିପିଲି, ପୁରୀ

ସଜପୁଲ

ସଜପୁଲଟିଏ ପୁଷ୍ପ ବଗିଚାରେ ବିଶଲ କେତେ ସୁନ୍ଦର କଳରୁ ବିକଶି ହୁଏ ପୁଲଟିଏ ମହକାଏ ବାସ ତା'ର। ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ରଙ୍ଗ ଭରା କେତେ କୋମଳ ପାଖୁଡ଼ା ତା'ର ପତର ଗହକେ ହସୁଥାଏ ଚାହିଁ ଖେଳଇ ସାଥେ ଭ୍ରମର। ପରଜାପତି ଉଡ଼ିବୁଥିଆଏ ପୁଲେପୁଲେ ବଗିଚାର ଏ ସାରା ଜଗତେ କୋମଳ ପବିତ୍ର ପୁଲଟିଏ ବୁନିଆର।

- ଅର୍ଚ୍ଚନା କର
୬୫୬, ନୟାପଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆସ ଲଗାଇବା ଗଛ

ଆସିଗଲା ବର୍ଷା ଦିନ ମହତ କାମ କରିବ ଯେବେ କଥାଟିଏ କହେ ଶୁଣ। ଗଛର ମହିମା ଶୁଣାଇବି ପିଲେ ମହାତ୍ମନ ଏହି ବୃକ୍ଷ ମଣିଷ-ପାଦପ ଅଭେଦ୍ୟ ପାରତି ତା' ପାଇଁଟି ପୁରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ। ସବୁଜିମା ଘେରା, ପୁଲ ଫଳ ଭରା ବନଟିଏ ଦେଖୁଦେଲେ, ଅପୂର୍ବ ପ୍ରଶାନ୍ତି ମନ ପରାଶରେ କିଏ ଯେହ୍ନେ କାରିଦିଏ। ଗଛରୁ ପାଉଛ ଖଟା ମିଠା ପିତା ପୁଣି କଣ ଆଉ ରାଗ, ସବୁରି ସୁଆଦ ଦେହ ପାଇଁ ହିତ ଏକଥା କି ଭୁଲ ଆଗ ? ମା' ପରି ଦିଏ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ କି ପାଣି ପବନ ଓ ଖାଦ୍ୟ, ନ ଥିଲେଟି ଗଛ କେମିତି ବଞ୍ଚେ ଏଇ ସୁନ୍ଦର ଜଗତ!

- ଅର୍ଚ୍ଚନା କର
୬୫୬, ନୟାପଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବିନିକ୍ ଖାଲ୍ରେକର୍ଡ

ସବୁଠଜନିଆ ଆମ

ପିଲାମାନେ ରୁଟେ ତ ଆମ ଦେଖୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ। ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଆମ ଏତେ ବଡ଼ ଆଉ ଚାହାର ସ୍ୱାଦ ଏତେ ମିଠା ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗୋଟେ ଖାଇଲେ ପେଟ ପୂରିଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଗୋଟେ ଆମ ରୁଟେ ହୁଏତ କେହି ଦେଖୁ ନ ଥିବ, ଯାହାର ଓଜନ ପାଖାପାଖି ୫ କିଲୋଗ୍ରାମ। କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଏକ ଆମ ଅମଳ କରି ଏବେ ବିନିକ୍ ଖାଲ୍ରେକର୍ଡ କରିଛ କଲମିଆର ବୁଆଣାତାରେ ଥିବା ଏକ ଫାର୍ମ। ଏହି ଫାର୍ମର ମାଲିକ କୃଷକ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲା, ଯାହାର ଓଜନ ୩ କିଲୋଗ୍ରାମ ୪୩୫ ଗ୍ରାମ ଥିଲା।

ଫାର୍ମର ଏକ ଗଛରେ ଏହି ବିଶାଳ ଆମଟି ଏତେ ବଡ଼ ହେବା ଦେଖି ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନା ଏହାର ଓଜନ ୪ କିଲୋଗ୍ରାମ ୨୫୦ ଗ୍ରାମ ହୋଇଥିଲା। ଏତେ ଓଜନର ଆମ ସମ୍ପର୍କରେ କାଣିବା ପରେ ଏବେ ଏହା ବିନିକ୍ ଖାଲ୍ରେକର୍ଡରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବିନିକ୍ କଲମିଆର ବୁଆଣାତାରେ ଥିବା ଏକ ଫାର୍ମ। ଏହି ଫାର୍ମର ମାଲିକ କୃଷକ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲା, ଯାହାର ଓଜନ ୩ କିଲୋଗ୍ରାମ ୪୩୫ ଗ୍ରାମ ଥିଲା।

ଆଇନା

ଲୁହୁନ୍ ୧୧ ବର୍ଷ

ବାପାରେ ମତେ ଏଠୁ ନେଇଯା...

କୃଷି ଦାଶ ଓ ଗାତା ଦେବୀ ବୁଲୁ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ା ରକ୍ଷା ଗାଁରେ ରହୁଥିଲେ। କୃଷିବାବୁ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର। ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାରି ମନ। ସବୁବେଳେ ବୁଲିଟି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିଖାନ୍ତି, ସମୟ ଓ ଚଳାଚଳ ମୂଲ୍ୟ ବୁଝା ଓ ତା'କୁ ଠିକ ଭାବେ ଉପଯୋଗ କର। କିଛି ଲୋକ ତାଙ୍କୁ କୃପଣ ବି କୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗାଁରେ କାହାର କିଛି ଅପୁରିଆ ହେଲେ ଆଗ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି। ଗାତା ଦେବୀ ସେତେବେଳର ଜମିଦାର ଘରର ଝିଅ। ବୁଢ଼ିକର ପିଲାପିଲି କହିଲେ, ଚାରି ପୁଅ ଚାରି ଝିଅ, ସମସ୍ତେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ। କୃଷିକର ସେ ସମୟରେ ଏତେ ଅଧିକ ଦରମା ନ ଥିବାରୁ ସେ ଚାକିରି ସହିତ ଚିତ୍ତସନ କରି ପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିଥିଲେ। ହେଲେ ସେ ଯେବେ ଅବସର ନେଇ ଘରେ ରହିଲେ, ପିଲାମାନେ ଯିଏ ଯାହା ଚାକିରି ଲାଗି ବାହାରେ ରହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ାଙ୍କ ବୟସ ବଢ଼ିବାକୁ ପିଲାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ିଲେ। ହେଲେ ସେମାନେ ଆଉ ଗାଁରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେନି, ଏମିତି କି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଜଣେ ଭାଇ ରଖୁ ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବୋଲି ଖଟାତା କଲେ। କୃଷିବାବୁଙ୍କର ପେନସନ ନିର୍ଭର ନ ଥାଇବି ପିଲାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଲୋଡ଼ା। ଦିନେ ଗାତା ଦେବୀଙ୍କୁ ରାଗି କହିଲେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଚାକିରିଆ ନ କରି ଜଣକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେ ତ ପାଖରେ ରହି ଥାଆନ୍ତା। ପିଲାମାନେ ପାଲି କରି ଗାଁରେ ଆସି ବାପାମାଆଙ୍କୁ ମାସକର

ସରଦା ଦେଇ ଆସନ୍ତି, ଯେପରି କେଉଁ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ାମାନେ ଦାନ। କିନ୍ତୁ କେହି କେବେ ବୁଝିଲେନି ବୁଢ଼ା କାଳରେ ପିଲାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଚାକର ଚିକିତ୍ସା ଆଉଁସା ସ୍ୱର୍ଗର ଖୁସି ସାଙ୍ଗରେ ସମାନ। ଦିନେ କୃଷି ବାବୁଙ୍କୁ ବହୁତ ଦେହ ଖରାପ ହେଲା। ଗାଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଖବର ପାଇ ବଡ଼ ପୁଅ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କୁ ମେଡିକାଲ ନେଲେ। ସେଠାରୁ ବାପାଙ୍କୁ ନିଜେ ରହୁଥିବା ଭଡା ଘରକୁ ନେଲେ ଏବଂ ମାଆଙ୍କୁ ଭଉଣୀ ଘରକୁ ପଠାଇଦେଲେ। ଏ ବୟସରେ ବୁଢ଼ି ପିଲାଗା ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେନାହିଁ ଏବଂ ଗାଁକୁ ଚାଲିଆସିଲେ। ବୟସ ଅଧିକ ହେଲେଥିବାରୁ ପିଲାମାନେ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଚାକିରି ଦେବା ପାଇଁ ରଖିଲେ। ହେଲେ ସେ ସେବା ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା। ହେଲେ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ି ତରରେ ଏକଥା ପିଲାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ଏହା ଭିତରେ ଦିନେ କୃଷିକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଏବଂ ଗାତା ଦେବୀ ପୁରା ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ। କଷ୍ଟରେ ଗାତା ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନ ବିରୁଥାଏ। ଦିନେ ତାଙ୍କର ପୁଅ ବଡ଼

ନାତିକୁ ଧରି ବୁଲିବାକୁ ଆସିଲେ। ଗାତା ଦେବୀ ବଡ଼ ନାତିକୁ ସବୁ ନାତି ନାତୁଣୀ ଭିତରେ ଅଧିକା ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ତାକୁ ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲେ, ବାପାରେ ମତେ ଏଠୁ ନେଇଯା...। ହେଲେ ଅସହାୟ ନାତି ବହୁତ ଭଲ ପାଇଥିଲେ ବି ଜେଜେମାଆଙ୍କୁ ସେହି କେୟାରରେକର ଝିଅଟି ପାଖେ ଛାଡ଼ି ବାପାଙ୍କ ସହ ଫେରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା। କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ଗାତାଦେବୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା। ଆଠଟି ପିଲା ଆଉ ଏତେଜଣ ନାତିନାତୁଣୀ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ସମୟରେ ଜେଜେମା' ଏକା ବୁଝା କଷ୍ଟରେ ମରିବା କଥା ନାତିକୁ ଖୁବ୍ ବୁଝା କରିଦେଲା। ଯଦି ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଲି ପୋଷି ମଣିଷ କରିବା ପଛରେ ବାପାମାଆଙ୍କ କଷ୍ଟକୁ ବୁଝନ୍ତେ ତେବେ ଏମିତି କେବେ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ବୋଲି ଭାବି ହେଉଥିଲା। ସେବେଠୁ ଯେଉଁ ବୁଢ଼ା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ତା'ର ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ଜେଜେମାଆର ଶେଷ ଡାକ - ବାପାରେ ମତେ ଏଠୁ ନେଇଯା।

-ଜି. ଶଶାଙ୍କ ଶେଖର ପଣ୍ଡା
ଧୂନିବ୍ ୯, ଭୁବନେଶ୍ୱର

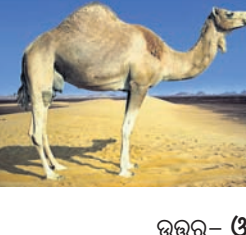
ଖୁଲିଖୁଲି ହସ

ଥରେ ସୋପୁ ରାମୁକୁ କହିଲା, ଆରେ ସୋପୁ କହିଲୁ, ମୁଁ ଯଦି ତୋତେ ପ୍ରଥମେ ବୁଲି, ତା'ପରେ ବୁଲିଟି ଏବଂ ପରେ ଆଉ ବୁଲିଟି କୁହୁର ରହିବେ ? ତେବେ କହିଲୁ, ତୋ ପାଖରେ ମୋଟ କେତୋଟି କୁହୁର ରହିବେ ? ସୋପୁ ବିଳମ୍ବ ନ କରି କହିଲା, ମୋ ପାଖରେ ୮ଟି କୁହୁର ରହିବେ। ରାମୁ କହିଲା, କେମିତି ? ସୋପୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଆରେ ବୋକା, ମୋ ପାଖରେ ଏବେ ବୁଲିଟି କୁହୁର ଅଛନ୍ତି। ତୁ ଆଉ ୬ଟା ଦେଲେ ମୋର ୮ଟି ହେବ। ଏତିକି କଥା ବୁ ବୁଝି ପାରୁନୁ !

ଦୀପକ କ୍ଲାସରେ ବସି ଢୁଳାଉଥାଏ। ଏହି ସମୟରେ ଖୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ କ୍ଲାସ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସି ତାକୁ କହିଲେ, ଏ ଗଧ, ତୁ ସବୁବେଳେ ଏମିତି ଗୁମରୁଛୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଆଜ୍ଞା କହିଲୁ, ପାରାଦୀପ କେଉଁଠି ? ଦୀପକ ଆଖି ମଲି କହିଲା, ନା, ସାର, ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ। ସାର କହିଲେ, ତା'ହେଲେ ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ଠିଆ ହୁଅ। ଦୀପକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସାର, ମୁଁ ଯଦି ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ଠିଆ ହେବି ତା'ହେଲେ କ'ଣ ମୁଁ ପାରାଦୀପ କେଉଁଠି ଦେଖିପାରିବି ?

କହିଲ ଦେଖୁ

ପିଠିରେ ଚାହାର କୁକ ମରୁଭୂମିର ସେ କାହାଜ କଣ୍ଠାଗଛ ଅଟଇ ଆହାର କୁକରେ ସଞ୍ଚୟ ଖାଦ୍ୟ ନୀର ଚଳିଯାଏ ଦଶବାର ଦିବସ ନାମ ଚାହାର କିଏ ?

ଉତ୍ତର- ଓଟ

ବହୁତ ଲମ୍ବର ଜୀବତେ ଡାଳପତ୍ର ତା'ର ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ ଶରୀରକୁ ବଡ଼ ବେକ ତା'ର ବାଘପିଂହର ସେ ଶିକାର ଦେଖାଯାଏ ବେଶି ଆପ୍ରିକାରେ କିଏ କହିବ ନାମ ତା'ର ?

ଉତ୍ତର- କିରାପ

କାଠ ଗାଡ଼ି ଗାଣି ଥାଏ ମାଲିକର ଘରେ ଥାଏ ଘାସ କୁଣ୍ଡା ଖାଏ ବେତ ପାହାର ଖାଇଥାଏ ମୁନିବର କଥା ମାନିଥାଏ କୁହ ପିଲେ କିଏ ?

ଉତ୍ତର- ବଳପ

-ରୋହିତ କୁମାର ମଲିକ, ଅଶ୍ରୁରାଜ, ବୋଡ଼କ, ଭଦ୍ରକ

ତୁମ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ

ମୋ ଆଶା ପ୍ରୟୋଗିକ ଶିଶୁ-କିଶୋର ପତ୍ରିକା 'ମୋ ଆଶା'ର ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସଂଖ୍ୟା (ଏପ୍ରିଲ-ଜୁନ) ରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି ପିଲାଙ୍କର ମନଲାଖି ଗପ, କବିତା, ନିୟମିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟବସ୍ତୁ। ଏଗୁଡ଼ିକର ଉପସ୍ଥାପନା ପିଲାମାନଙ୍କର ମନକୁ ଛୁଇଁବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ। ତା'ସହ ହିରାଲାଇ ବରିହାଙ୍କ ଅଳଙ୍କାରଣ କୌଶଳି ଗୁଣରେ କମ ହୋଇନାହିଁ। ପୁମତ ମହାରଣାଙ୍କ ସମ୍ପାଦିତ ଏହି ରଚନା ପତ୍ରିକାର ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି ୨୦ ଟଙ୍କା। ଯୋଗାଯୋଗ : 'ମୋ ଆଶା', ଲିଟିଲ୍ ସ୍କାର୍ ପୁସ୍ତକ ପାଠପୁର, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ, ପିନ୍-୭୫୨୧୦୬

ସ୍ୱାର ଗୁପ୍ତ ପାଠପୁର, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ, ପିନ୍-୭୫୨୧୦୬

ଚଗଲା ଭାସୁ

ବୁଢ଼ପାଦୁ ବସ ଏଠି, ଡେଇଁକରେ ବୁଝିମି କରେ ମାତ ଖାଇବୁ। ତମେ ମୋତେ ମାରିଲେ, ଚିଟିକୁ ମୁଁ ମୋର ବୟସ କହିଦେବି....

ଭାସୁତା ବିଶୋଇ କ୍ଲାସ- ୫, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଂ-୩, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅଭେଷା ସେଠି କ୍ଲାସ-୫, ଦିଲ୍ଲୀ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ, ରାଉରକେଲା

ରାଧେଶ ବିଶ୍ୱାଳ କ୍ଲାସ- ୩, ସାରଥ ପଏଣ୍ଟ ସ୍କୁଲ, କୋଲକାତା- ୧୯

ପତାପତ

- > ପିଲାଙ୍କ ଧରତୀ ପୁସ୍ତାରେ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଏବଂ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଲା। -ନୀଳାମ୍ବରୀ ଧର, ଜଗତସିଂହପୁର
- > ଚୁମ ବୁଢ଼ାକୁ ପ୍ରସ୍ତରେ ପିଲାଙ୍କ ସ୍ୱାରା ଅଧିକ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଭାରି ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଲା। -ରବିନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା, ପୁରୀ
- > ଚଗଲା ଭାସୁ ପ୍ରସ୍ତରେ କାର୍ତ୍ତୁନିତ ମତେ ସବୁଠୁ ବେଶି ଭଲ ଲାଗୁଛି। -ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଜେନା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
- > ଖୁଲିଖୁଲି ହସ ପ୍ରସ୍ତରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ହସ କଥାଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା। -ଶୁଭକିନ୍ଦ୍ ପଣ୍ଡା, କଟକ

